

Rád by som odkryl pomyselný závoj z väznic v Slovenskej republike a napísal vám v pár riadkoch, ako Ježiš Kristus koná za múrmi väznic. Sme celoslovenské väzenské spoločenstvo DISMAS. Dismas bol zločinec po pravej strane Ježišovho kríža, tzv. kajúci lotor (Lk 23, 39-43).

Ako spoločenstvo máme službu a členov ako za múrmi väznic, tak aj vonku. Modlíme sa každý deň o 20.00 hod. na úmysl spoločenstva, reťazovú 24-hodinovú modlitbu každú sobotu tiež za spoločenstvo Dismas, jeho členov a rodiny a každý piatok o 12.00 hod. za Slovensko. CSVS Dismas sa začalo formovať dňa 14. 5. 2015 a práve budeme oslavovať štvrté výročie.

Všetko to začalo, keď som prvýkrát zavolať Lámačské chvály do najstráženejšej väznice na Slovensku – do Leopoldova. Samotný vstup do väznice trval cca 3 hod., nakoľko sú prísne postupy, a to najmä preto, že išli hrať do hradu, kde si odpykávajú trest ľudia, ktorých by ste nechceli stretnúť večer na ulici (masoví vrahovia, násilníci, vydierači, teda ľudia, o ktorých súd rozhodol, že ľudí vonku musí chrániť pred týmito delikventami). Práve títo prišli na chvály, niektorí ani nevedeli, prečo prišli, ale ja som to vedel (Jn15,16): „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás.“ Začali svedectvá a chvály na oslavu Boha a po pol hodine som videl na tvárach tvrdých chlapov zmenu. Po ďalšej polhodine som videl človeka, ktorý vonku strieľal ľudí, že sedí v predklone a plače. No a to bol ten moment, v ktorom som si uvedomil, že Ježiš nemení len ľudí vonku, ale povoláva si aj odsúdených za múrmi väznice. To bol práve dotyk Pána Ježiša i pre mňa, aby som vytvoril biblickú školu, z čoho následne vzniklo



PREBUDENIE VO VÄZNICIACH

spoločenstvo Dismas, ktorého počet členov po dvoch mesiacoch vzniku bol už 20 odsúdených. Po takmer 4 rokoch je spoločenstvo skoro vo všetkých väzniciach na Slovensku a má cca 200 členov – odsúdených v Min.SS, SSS, MxSS, OŠZ, VV a doživotných (doživotne odsúdených je cca 15). Členovia Dismasu už nie sú len na Slovensku, ale aj u bratov v Českej republike, kde sme navštívili už 9 väznic a v každej sa prihlasovali do modlitieb.

Veľa ľudí vonku týmto veciam neverí a stretávam sa s otázkami: „Ako vieš, že sú skutočné obrátení?“ alebo „Nerobia to účelovo?“ Použijem reálne príklady – odsúdený má evidovaných 22 disciplinárnych trestov, ktoré nadobudol neprispôsobivým správaním ako fyzické napadnutia, sebapoškodenie, zaká-

zané činnosti, porušovanie ústavného poriadku a mnoho ďalších, pričom tento odsúdený v súčasnosti už nemá ani jeden evidovaný disciplinárny trest, ale naopak má dve disciplinárne odmeny. Takto to vidia ľudia a personál v ústave, ale ja viem, že spravil len jednu vec, dal Ježiša Krista tam, kde patrí – na prvé miesto vo svojom živote a všetko sa usporiadalo tak, ako ma byť. Predsa, keď si Kristov, tak nekradneš, nebiješ sa, nefetuješ, nezabiješ, nepodváďaš, ale naopak robíš dobre. Teda stáva sa z neho bezproblémový odsúdený, ktorý svojím postojom kladne vplýva na iných odsúdených a môžeme ho použiť ako vzor. Pokúsím sa použiť druhý príklad, ktorý sa mi osobne stal, keď mi do kancelárie volal slúžiaci referent, ktorý mi oznámil, že na oddiele s pro-

blémovými odsúdenými, v ktorom aktuálne slúži, spozoroval nezvyčajné správanie na jednej cele. Hovoril, že pri nepravidelnej kontrole počas večierky cez priezor spozoroval 9 odsúdených kľachiacich pred krížom. Vysvetlil som mu, že v sobotu sa modlia odsúdení minimálne jednu hodinu nepretržite 24 hodín. Ďalší pedagóg mi zas oznámil, že tiež na oddieli s problémovými odsúdenými sú dve cely, na ktorých sú aj odsúdení zo spoločenstva Dismas a tí vykazujú zmenu správania, a to takým spôsobom, že sa znížil počet disciplinárnych trestov a fyzických útokov na minimum.

Teraz by som vám povedal svedectvo z druhej strany, a to je zmena príslušníkov, lebo aj za to sa modlíme. V Sabinove pred cca 2 mesiacmi, keď som tam bol slúžiť s chlapcami z rómskej gospelovej kapely F6, prišiel za mnou odsúdený a hovoril mi, že bol už raz so mnou pred dvoma rokmi na Lamačských Chválach v ružombersej väznici. Tento odsúdený prišiel za mnou preto, aby mi povedal, že počas toho, ako som hovoril svedectvo, si všimol tvár službu konajúceho príslušníka, ktorý podľa jeho názoru bol najhorší resp. najzákernejší z celej väznice



a myslí si, že práve tento moment spôsobil to, že nasledujúci týždeň bol ako keby úplne vymenený, príjemný a dotknutý Duchom Svätým. Za krátky čas nato som bol v inej väznici a tam ma kňaz vyzval, aby som sa pomodlil aj modlitbu odovzdania života Kristovi, čo som samozrejme rád spravil. A ako sme odchádzali, tak mi povedal vec, ktorá sa ma silne dotkla. Hovorí: „Michal, ako si dával tú modlitbu odovzdania života pre Ježiša, tak nestáli a nemodlili sa len všetci odsúdení, ale aj ošmi referenti, čo ich strážili.“ Ja som len povedal: „Chvála Pánovi!“

Ešte by som chcel na záver povedať posledné svedectvo odsúdeného, ktorý prešiel do nižšieho stupňa strázenia na základe dobrého správania a automaticky musel byť premiestnený do iného ústavu. V tomto ústave, ako sa neskôr zistilo, zväčšil spoločenstvo DISMAS, ktoré pozostáva z dvanástich horlivo modliacich sa členov z radov odsúdených. Po krátkom čase nám práve tento odsúdený napísal, či by sme ich nemohli prísť navštíviť a povzbudiť ako ostatných bratov vo väzení. Po vybavení príslušných predpisov, dokumentov, údajov a so

súhlasom kňaza sa mohlo všetko uskutočniť. Na konci modlitieb chvál som si vypýtal ešte slovo, kedy sa odsúdených pýtam, či niekto z nich cíti, že by sa chcel k nám pripojiť v modlitbách zo spol. DISMAS. Dôležitá je len jedna vec, a to, že kto to naozaj cíti a má túžbu, nech zdvihne ruku. Pretože toto zdvihnutie ruky nie len obyčajné gesto, ale je to verejný vyznanie viery v Krista Ježiša ako i záväzok daný voči Bohu. V mnohých prípadoch môže práve toto spôsobiť to, že dotýčaný odsúdený bude považovaný za slabocha a ostatní ho budú vyčleňovať zo svojho kolektívu, „tvrdých chlapov“. Ale ja viem, že sú to bojovníci v Ježišovej armáde a vedia, komu uverili. Po tejto výzve zdvihla ruky vyše polovica odsúdených, teda okolo 50 väzňov.

Mám veľa svedectiev, ale to, čo potrebujeme, sú vaše modlitby a rozhodnutie sa dať lásku a šancu tým, ktorých spoločnosť už odsúdila.

S požehnaním

*Mgr. Michal Libant
Akolyta ordinariátu OS a OZ SR
a Vedúci celoslovenského
väzenského spoločenstva DISMAS*

